

GJYKATA E APELIT

Numri i rastit: PaKr 503/13

17 qershor 2014

Opinionimi mospajtuës i Gjykatës së EULEX-it Manuel Soares i bashkangjitur Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të datës 17 qershor 2014, në pajtim me Nenin 398.4 të KPPK-së.

Në cilësinë e Kryetarit të Trupit Gjykuës dhe të Gjykatës Raportuës në këtë rast unë nuk jam pajtuar me mendimin e vendimit të shumicës lidhur me dy aspekte: (1) kufizimi maksimal i sanksionit të burgimit që zbatohet ndaj veprës penale të *krimit të luftës kundër civilëve* sipas Nenit 142 të Kodit Penal të RSFJ-së dhe (2) dënimet me burg që iu open të pandehurve. Unë mendoj se këto çështje të mospajtimit janë në një masë të mjaftueshme që të justifikojnë mendimin me shkrim të mospajtimit. Mirëpo, nuk është e nevojshme që të bëhet më shumë se një shpjegim i përmbledhur.

Çështja e kufizimit të sanksionit të burgimit

Është vendosur me shumicë se në pajtim me Nenin 38 të Kodit Penal të RSFJ-së termi burg nuk mund të jetë më pakë se 5 vjet dhe më gjatë se 15 vjet. Unë plotësisht jam i vetëdijshëm lidhur me jurisprudencën e mëhershme të cituar në aktgjykimin që është në harmoni me këtë vlerësim por përkundër gjithë respektit unë nuk jam i bindur në të.

Sipas ish Kodit Penal të RSFJ-së vepra penale për të cilën të pandehurit ishin dënuar ishte e dënueshme me burg për jo ma pakë se 5 vjet dhe jo më shumë se 15 vjet apo me dënim me vdekje, e cila do të mund të zëvendësohej me burg me një kohëzgjatje prej 20 vjetëve (Nenet 38 dhe 142). Dënimi me vdekje është hequr në bazë të Rregullores së UNMIK-ut Nr. 1999/24 (Paragrafi 1.5 i Nenit 1). Mirëpo, kjo heqje, sipas mendimit tim, nuk e ka revokuar dispozitën e Kodit Penal të RSFJ-së që lejonte caktimin e burgut prej 20 vjetëve për veprat penale për të cilat parashihej dënimi me vdekje. Unë nuk mund të pajtohem me konkluzionin se në situatën ku dënimi me vdekje ishte hequr nga UNMIK-u atëherë më nuk mund t'i referohet paragrafit të dytë të Nenit 38. Vepra penale më nuk ishte e përshtatshme për dënimin me vdekje por mbeti e përshtatshme për dënimin alternativ me burg deri në 20 vjet. I vetmi aspekt që UNMIK-u kishte revokuar ishte opsioni i caktimit të dënimit me vdekje por jo edhe ndonjë sanksion tjetër të zbatueshëm ndaj veprës penale përkatëse.

Prandaj, unë mendoj se sanksioni i zbatueshëm i burgut nuk und të jetë më pakë se 5 vjet dhe më i gjatë se 20 vjet.

Dënimet me burg që iu janë dhënë të pandehurve

I pandehuri J.D. është dënuar me 12 vjet burg dhe i pandehuri Dj.B. me 10 vjet burg. Sipas mendimit tim, me rastin e shqyrtimit të kufijve të pranuar nga kolegji prej 5 deri me 15 vjet, atëherë sanksionet adekuate do të ishin respektivisht 10 dhe 9 vjet burg.

Aktgjykimi konsideroi si rrethanë lehtësuese për të dy të pandehurit faktin se veprat penale ishin kryer më shumë se 15 vjet më parë sepse nevoja për dënim, shikuar nga një perspektivë tjetër të masave parandaluese zbehet me kalimin e kohës. Unë pajtohem në tërësi me këtë parim por jam i mendimit se vlera lehtësuese është më e fortë dhe do të duhej të përcaktojë dënime më të vogla se ato të propozuara.

Qëllimet e dënimit, ashtu siç janë shkruar në aktgjykim, janë të lidhura me sigurimin e parandalimit individual dhe të rehabilitimit, duke siguruar parandalimin e përgjithshëm. Duke shprehur mospajtimin social ndaj dhunës kundër vlerave të mbrojtura sociale dhe duke forcuar respektin social ndaj ligjit. Nevoja për burgosje për t'i mbrojtur qëllimet e referuara është pakësuar shumë tani kur kanë kaluar më shumë se 15 vjet që nga koha e kryerjes së veprave penale. Sa për dijeninë e gjykatës, të pandehurit nuk kanë kryer asnjë veprë tjetër penale që nga ajo kohë, duke treguar se parandalimi dhe rehabilitimi individual është mbërrirë pa dënim. Shprehja e mospajtimit social për mos respektimin e ligjit nëpërmes dënimit do të ishte shumë më e efektshme dhe e arsyeshme sikur kjo të vendosej më afër kohës së këtyre ngjarjeve. Vlerësimi im do të mund të ishte ndryshe sikur koha e kaluar që nga veprat penale në një mënyrë a tjetër do të mund t'iu atribuohet të pandehurve. Mirëpo, kjo nuk ka ndodhur kështu, pasi që vepra penale iu është raportuar autoriteteve dhe kishte kaluar një periudhë kohore më gjatë se 10 vjet gjatë së cilës nuk janë bërë hetimet e duhura relevante. Natyrisht, rrethanat e trazuar të Kosovës pas konfliktit të armatosur kanë kontribuar në këtë vonesë. Por të dënosh të pandehurit pasi që ky faktor nuk ka ekzistuar kjo mua nuk më duket e drejtë.

Veç kësaj, duhet të kihet parasysh se krimet e luftës kundër ndonjë civili mund të kryhen nëpërmes aksioneve shumë më serioze, siç janë, për shembull, kidnapimi, torturimi dhe vrasja e disa personave. Nëse për veprat e tilla sanksioni i pranueshëm maksimal do të ishte 15 vjet burg, pa i mohuar veprat e të pandehurit, unë konsideroj se dënimi prej 12 gjegjësisht 10 vjet është tepër i ashpër.

Kryetari i Trupit Gjykes

Manuel Soares

Gjykatës i EULEX-it